

[Haustrup Glømmensen.]

dige beløb i kasseoverskud kan nedsættes i samme øjeblik, man kan forøge den private opsparing, var det vel ikke helt urimeligt at vente, at den høje regering netop her havde lagt al mulig dristighed, initiativ og konstruktiv tænkning for dagen for virkelig at forøge den private opsparing. Min beundring for den høje regerings initiativ er ikke altid lige stor, men man må vel erkende, at det er et umådeligt begrænset initiativ, man her har dristet sig til.

Må jeg ikke for det første vedrørende forslag til lov om indskud på etableringskonto have lov til at sige, at den tanke, der ligger bag dette lovforslag, fuldt ud har vor sympati, naturligvis, da vi mener, det er en logisk fortsættelse af de lovgivningsregler, om investeringskonti, der nu gennem snart adskillige år har været gældende for erhvervslivets udøvere. Vi finder det derfor overordentlig tiltalende, at den høje regering nu endelig har taget sig sammen til at fremsætte et sådant lovforslag, selv om der naturligvis — noget, som også andre ærede ordførere har gjort gældende — er en række enkeltheder, som vi ikke er tilfredse med, og som vi gerne i et sagligt udvalgsarbejde vil forsøge at få rettet.

Det ligger mig imidlertid overordentlig stærkt på sinde at spørge den højtærede finansminister, om det virkelig er rimeligt og naturligt kun at ville give denne skattebegunstigelse, denne opmuntring fra det offentlige til de unge, der inden for en 10 års års frist eller senest som 35-årig ønsker at etablere sig som selvstændig erhvervsdrivende. Der findes dog mange gange titusinder af unge, der aldrig skal etablere sig som selvstændige, men som også har overordentlig stærk brug for opsparingsmidler på et eller andet tidspunkt.

Jeg synes altså, at det her fremsatte lovforslag ikke i fornuftig omfang tager hensyn til lønmodtagerne, og vi lægger afgørende vægt på at få rammerne for de unge, der her kan komme ind under opsparingsordningen, udvidet. Vi gør det så meget mere, som venstre og det konservative folkeparti allerede for år tilbage, da spørgsmålet om investeringskonti for erhvervsdrivende blev behandlet, har taget initiativ til at foreslå, at tilsvarende regler skulle gælde andre former for henlæggelser

og andre former for opsparing. Det ærede medlem hr. Foged har været nærmere inde herpå. Jeg skal derfor ikke gøre mange yderligere bemærkninger derom og kun understrege, at det var et forslag, som utvivlsomt burde have været gennemført på det tidspunkt, da man dengang — ikke særlig venligt i øvrigt — afviste det, ikke mindst fra den daværende socialdemokratiske finansministers side, og vi håber, at man nu, omend lidt sent, vil være kommet til en bedre erkendelse.

Vedrørende lovforslaget om beskatningen af renteforsikringer må jeg måske allerførst — jeg skal nok prøve at gøre det så elskværdigt som det overhovedet er mig muligt — spørge den højtærede finansminister, hvis den højtærede minister er til stede, om der dog ikke var en mulighed for, at det udvalg, der siden den 31. oktober 1960 har arbejdet på en revision af renteforsikringsloven, kunne formås til forholdsvis snart at afslutte sit arbejde. Jeg ved ikke, om den højtærede minister har tænkt sig at fejre et eller andet 5 års jubilæum sammen med udvalget, men det er efter min mening ikke sagligt tilfredsstillende, at et udvalgsarbejde om en så vigtig lovgivning trækker så længe ud. I det hele taget må jeg måske i al almindelighed spørge, om det ikke var en overvejelse værd for den højtærede statsminister f. eks. en gang om året at give folkettingen en redegørelse for alle de kommissioner og alle de af regeringen nedsatte udvalg, der sidder, og fortælle lidt om deres arbejdsplaner og om, hvornår arbejdet kan påregnes afsluttet. Vi har overordentlig mange, formentlig langt over 100 sådanne udvalg og kommissioner, og det kunne måske betyde en lille smule for tempoet, hvis en sådan redegørelse blev aflagt over for folkettingen en gang om året.

Derudover vil jeg gerne sige, at de to konkrete forbedringer, der er indeholdt i forslaget om beskatningen af renteforsikringer, kan vi fuldt ud tiltræde. Vi er indforstået med og har efterhånden længe arbejdet for, at ikke-forsørgere på disse områder ligestilles med forsørgere, og vi kan også fuldt ud tiltræde, at udgifter til sygekasse og syge- og ulykkesforsikring fremtidig behandles på nøjagtigt samme måde som udgifter til arbejdsløshedsfor-